

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/106/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010235
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6218010235.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného O. I., nar. XX.XX.XXXX pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 11. novembra 2021, konajúc o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/83/2018 zo dňa 19.07.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 10T/83/2018 zo dňa 19.07.2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 447 ods. 1 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného o zrušenie alebo zmenu výkonu ochranného liečenia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 19.07.2021 sťažnosť, ktorú bližšie nezdôvodnil a ani neskôr písomne nedoplnil.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že O. I. bol trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/83/2018 zo dňa 02.11.2018, právoplatným dňa 16.11.2018 uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. odsúdenému uložil ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou. Výkon trestu odňatia slobody v posudzovanej veci podľa hlásenia zmien z ÚVTOS Banská Bystrica-Kráľová ukončil dňa 05.09.2020 a súčasne uvedeným dňom nastúpil ďalší trest 24 mesiacov uložený Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 9T 81/2016. Dňa 10.09.2021 bol podmienne prepustený na slobodu rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1PP 35/2021 zo dňa 10.09.2021 z trestu uloženého Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 9T 81/2016, sp. zn. 3T 38/2019.

Dňa 24.07.2020 bola prvostupňovému súdu doručená žiadosť odsúdeného o zrušenie protialkoholického ochranného liečenia, alebo možnosť absolvovania ho po skončení výkonu trestu, o ktorej okresný súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak

možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantom zariadení.

Podľa § 74 ods. 3 Trestného zákona, od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené.

Podľa § 446 ods. 1 Trestného poriadku, o zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia rozhoduje na návrh prokurátora, obvineného, jeho zákonného zástupcu, osoby, ktorá by mohla za obvineného v jeho prospech podať odvolanie, alebo ak obvinený medzitým nastúpil alebo absolvoval uloženú odvykaciu alebo inú liečbu v niektorom zdravotníckom zariadení, na návrh ošetrojúceho lekára alebo aj bez takého návrhu súd, v ktorého obvode je liečebné zariadenie, v ktorom sa ochranné liečenie vykonáva, na verejnom zasadnutí; predtým musí byť odsúdený vyslúchnutý.

Podľa § 447 ods. 1 Trestného poriadku, o upustení od výkonu ochranného liečenia pred jeho začiatkom rozhodne súd, ktorý ochranné liečenie uložil, a to na verejnom zasadnutí na návrh prokurátora, obvineného, jeho zákonného zástupcu, osoby, ktorá by mohla za obvineného v jeho prospech podať odvolanie, alebo ak obvinený medzitým nastúpil alebo absolvoval uloženú odvykaciu alebo inú liečbu v niektorom zdravotníckom zariadení, na návrh ošetrojúceho lekára alebo aj bez takého návrhu.

Ochranné liečenie je jedno z najvýznamnejších a najdôležitejších druhov ochranných opatrení. Význam ochranného liečenia je v záujme spoločnosti na ochranu pred páchatelmi trestných činov a činov ináč trestných a má veľký význam aj pre samotné osoby, ktorým sa ukladá, a to z hľadiska kladného dopadu liečenia na ich ďalší život. Poskytuje ochranu pred duševne chorými alebo návykovo závislými osobami ich izoláciou v ústavoch alebo ich ošetrením v príslušnej ambulancii bez takej izolácie, pričom páchatelovi umožňuje liečiť sa poskytnutím odbornej lekárskej starostlivosti.

Okresný súd, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu, rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2/ Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Veľmi citlivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenie je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový súd rozhodol správne, keď u odsúdeného podľa § 447 ods. 1 Tr. por. zamietol jeho žiadosť o zrušenie alebo zmenu výkonu ochranného liečenia. V meritu veci krajský súd nevzhladol dôvody, ktoré by mali viesť k inému rozhodnutiu než k akému dospel prvostupňový súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.07.2021. Skutočnosť, že odsúdený počas výkonu trestu nútene abstinovao, čo sa pre neho mohlo javiť ako forma vyliečenia, nemohlo viesť k záveru, že potreba ochrannej liečby formou ambulantnou ako znalkyňa K.. K. navrhla v znaleckom posudku č. X/XXXX, by sa javila nepotrebnou. Zo záverov znaleckého posudku č. X/XXXX vyplynulo, že u odsúdeného bol zistený sklon k užívaniu alkoholu s incip. prejavmi psychosomatickej závislosti od alkoholu. Ako ďalej vyplýva z obsahu spisového materiálu počas výkonu trestu ochranné liečenie do dňa rozhodovania prvostupňového súdu nezačal vykonávať, preto správne mal okresný súd za to, že tak pre odsúdeného, ako aj z hľadiska ochrany spoločnosti, malo byť prospešnejšie, ak na slobodu by išiel už po absolvovaní liečby, a to s poukazom na jeho trestnú minulosť, ako aj skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopúšťal pod vplyvom alkoholu, ktorý záver si osvojil aj krajský súd.

Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočné odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, ktoré si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno

pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.